Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Niende Afdeling)

17. marts 2016*

»Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — forordning (EF) nr. 882/2004 — forordning (EF) nr. 854/2004 — offentlig kontrol med foderstoffer og fødevarer — gebyrer, der kan opkræves af medlemsstaterne til dækning af omkostninger i forbindelse med offentlig kontrol — omkostninger forbundet med uddannelse af officielle medhjælpere«

I sag C-112/15,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Østre Landsret (Danmark) ved afgørelse af 2. marts 2015, indgået til Domstolen den 4. marts 2015, i sagen:

Kødbranchens Fællesråd, som mandatar for Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S, Vejle Eksportslagteri A/S,

mod

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri,

Fødevarestyrelsen,

har

DOMSTOLEN (Niende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C. Lycourgos (refererende dommer), og dommerne E. Juhász og K. Jürimäe,

generaladvokat: N. Wahl

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Kødbranchens Fællesråd, som mandatar for Århus Slagtehus A/S, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Vejle Eksportslagteri A/S, ved advokat H. Sønderby Christensen

— Kødbranchens Fællesråd, som mandatar for Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen og Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S, ved advokaterne M. Honoré og H. Djurhuus

* Processprog: dansk.

— den danske regering ved C. Thorning, som befuldmægtiget, bistået af advokat R. Holdgaard

— Europa-Kommissionen ved H. Støvlbæk og D. Bianchi, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 27, stk. 4, litra a), i og bilag VI, punkt 1 og 2, til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165, s. 1, berigtiget i EUT 2004 L 191, s. 1).

2 Anmodningen er indgivet under en sag mellem Kødbranchens Fællesråd, som mandatar for syv slagterivirksomheder, dvs. Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S og Vejle Eksportslagteri A/S (herefter samlet »slagterierne«) mod Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og Fødevarestyrelsen vedrørende opkrævning af gebyrer til dækning af omkostninger i forbindelse med offentlig kontrol med foderstoffer og fødevarer.

Retsforskrifter

EU-retten

Forordning nr. 854/2004

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139, s. 206, berigtiget i EUT 2004 L 226, s. 83), som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013 (EUT L 158, s. 1, herefter »forordning nr. 854/2004«), fastsætter i artikel 2, stk. 1, litra h):

»I denne forordning forstås ved:

[...]

h) »officiel medhjælper«: en person, der i henhold til denne forordning er kvalificeret til at fungere som sådan, som er udpeget af den kompetente myndighed og arbejder under embedsdyrlægens tilsyn og ansvar.«

4 Artikel 5, nr. 1) og 4), nr. 5), litra a), og nr. 7), i forordning nr. 854/2004 bestemmer:

»1) Embedsdyrlægen foretager inspektion i slagterier, vildthåndteringsvirksomheder og opskæringsvirksomheder, der markedsfører fersk kød, i overensstemmelse med de generelle krav i bilag I, afsnit I, kapitel II, og de specifikke krav i afsnit IV, især med hensyn til:

[...]

[…]

4) Officielle medhjælpere kan bistå embedsdyrlægen med den offentlige kontrol, der foretages i henhold til bilag I, afsnit I og II, som anført i afsnit III, kapitel I. I så tilfælde indgår de i et uafhængigt hold.

5)

a) Medlemsstaterne sørger for, at de har den tilstrækkelige offentlige bemanding til at foretage den offentlige kontrol i henhold til bilag I med den hyppighed, der er fastsat i afsnit III, kapitel II.

[...]

7) Medlemsstaterne sørger for, at embedsdyrlæger og officielle medhjælpere er kvalificerede og uddannes i henhold til bilag I, afsnit III, kapitel IV.«

5 Bilag I til forordning nr. 854/2004 omhandler fersk kød og indeholder bl.a. afsnit I med angivelse af embedsdyrlægens audit- og inspektionsopgaver og afsnit III med overskriften »Ansvarsområder og kontrolhyppighed«.

6 Afsnit III i bilag I til forordning nr. 854/2004 indeholder et kapitel I med overskriften »Officielle medhjælpere«, hvoraf fremgår, at »[o]fficielle medhjælpere kan bistå embedsdyrlægen med alle arbejdsopgaver med følgende begrænsninger og med forbehold af eventuelle særlige bestemmelser i afsnit IV«. Samme afsnit omfatter et kapitel III med overskriften »Inddragelse af slagteriets personale«, der bestemmer, at medlemsstaterne kan tillade, at slagteriets ansatte fungerer som officielle faguddannede medhjælpere ved kontrollen af produktionen af fjerkrækød og kaninkød.

7 Dette afsnit III indeholder ligeledes et kapitel IV med overskriften »Faglige kvalifikationer«. Punkt B i dette kapitel vedrørende »Officielle medhjælpere« bestemmer:

»1. Den kompetente myndighed må som officielle medhjælpere kun udpege personer, der har været i praktik og har bestået en prøve […].

[...]

6. Officielle medhjælpere skal til stadighed have ajourført viden og følge med i nye tiltag gennem regelmæssig videreuddannelse og faglitteratur. Når det er muligt, skal officielle medhjælpere deltage i videreuddannelse hvert år.

[...]«

Forordning nr. 882/2004

8 Følgende fremgår af 6., 11., 12. og 32. betragtning til forordning nr. 882/2004:

»(6) Medlemsstaterne bør håndhæve foderstof- og fødevarelovgivning og dyresundheds- og dyrevelfærdsregler samt overvåge og kontrollere, at lederne af virksomheder overholder de relevante krav heri i alle produktions-, tilvirknings- og distributionsled. Offentlig kontrol bør tilrettelægges med det formål for øje.

[...]

(11) De myndigheder, der er kompetente til at foretage offentlig kontrol, bør opfylde en række kriterier, der skal sikre, at de er upartiske og effektive. De bør have et tilstrækkeligt antal medarbejdere med passende kvalifikationer og erfaringer og råde over hensigtsmæssige faciliteter og hjælpemidler, således at de kan varetage deres opgaver korrekt.

(12) Offentlig kontrol bør gennemføres ved anvendelse af passende kontrolmetoder og -teknikker, som er udviklet til formålet, f.eks. rutinekontrol og mere intensiv kontrol, herunder tilsyn, verifikation, audit, stikprøvekontrol og undersøgelse af prøver. For at metoderne kan anvendes korrekt, skal kontrolpersonalet have en relevant uddannelse. Det er endvidere nødvendigt med uddannelse for at sikre, at de kompetente myndigheder træffer ensartede afgørelser, navnlig med hensyn til gennemførelsen af HACCP-principperne (Hazard Analysis and Critical Control Points).

[...]

(32) Der bør være tilstrækkelige finansielle midler til rådighed for tilrettelæggelsen af offentlig kontrol. Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør derfor kunne opkræve gebyrer eller afgifter til dækning af omkostningerne ved offentlig kontrol. Medlemsstaternes kompetente myndigheder skal under processen frit kunne fastsætte gebyrer og afgifter som faste beløb, der er baseret på de påløbne omkostninger og tager hensyn til virksomhedernes særlige situation. Hvis virksomhedsledere får pålagt gebyrer, bør der gælde fælles principper. Der bør derfor fastsættes kriterier for fastlæggelse af kontrolgebyrers størrelse. [...]«

9 Artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning nr. 882/2004 fastsætter:

»Denne forordning fastsætter generelle regler for offentlig kontrol med, om bestemmelserne overholdes korrekt, navnlig med henblik på

a) at forebygge eller fjerne risici enten direkte eller via miljøet for mennesker og dyr eller nedbringe dem til et acceptabelt niveau.«

10 Denne forordnings artikel 3, stk. 1, fastsætter de almindelige forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne vedrørende tilrettelæggelsen af offentlig kontrol, og bestemmer navnlig, at denne offentlige kontrol »foretages regelmæssigt, på grundlag af en risikovurdering og med passende hyppighed, så denne forordnings mål nås«, idet de faktorer, der er præciseret i nævnte bestemmelse, tages i betragtning.

11 Nævnte forordnings artikel 6 med overskriften »Personale, der foretager offentlig kontrol« er affattet således:

»Den kompetente myndighed sikrer, at samtlige medlemmer af dens personale, der foretager offentlig kontrol:

a) modtager relevant uddannelse på deres kompetenceområde, der sætter dem i stand til at varetage deres opgaver på en kompetent måde og til at foretage en konsekvent offentlig kontrol[; u]ddannelsen skal på relevant vis dække de områder, der er nævnt i bilag II, kapitel I

b) holder sig løbende orienteret inden for deres kompetenceområde og efteruddannes i fornødent omfang

[...]«

12 Forordningens artikel 26 bestemmer:

»Medlemsstaterne sikrer, at der er tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til at sikre det nødvendige personale og andre midler til offentlig kontrol; disse midler kan tilvejebringes fra kilder, som medlemsstaterne skønner passende, herunder almindelig beskatning eller indførelse af gebyrer eller afgifter.«

13 Følgende fremgår af artikel 27, stk. 1 og stk. 4, litra a), i forordning nr. 882/2004:

»1. Medlemsstaterne kan opkræve gebyrer eller afgifter for at dække omkostninger i forbindelse med offentlig kontrol.

[...]

4. Gebyrer, der opkræves med henblik på offentlig kontrol i henhold til stk. 1 og 2:

a) må ikke være højere end de udgifter, der afholdes af den ansvarlige kompetente myndighed efter de i bilag VI nævnte beregningskriterier.«

14 Bilag VI til forordning nr. 882/2004 fastsætter de kriterier, der skal lægges til grund for beregningen af gebyrer, som følger:

»1. [l]ønninger til personale, der udfører offentlig kontrol

2. [p]ersonaleudgifter i forbindelse med offentlig kontrol, herunder lokaler, redskaber, udstyr, efteruddannelse, rejser og andre udgifter i forbindelse hermed

3. udgifter til laboratorieanalyser og prøveudtagninger.«

Dansk ret

15 § 1 i bekendtgørelse nr. 1455 af 13. december 2006 om uddannelsen til tilsynstekniker inden for kontrol med animalske produkter (herefter »bekendtgørelse nr. 1455/2006«) bestemmer:

»Formålet med uddannelsen er at kvalificere den uddannede til under embedsdyrlægens tilsyn og ansvar at bistå med særlige kontrolopgaver i slagterier, vildthåndteringsvirksomheder og opskæringsvirksomheder, der markedsfører fersk kød, jf. forordning nr. 854/2004 […]. Den uddannede skal endvidere kvalificeres til at udføre tilsyn med slagtefjerkræbesætninger under embedsdyrlægens ansvar.«

16 § 2 i bekendtgørelse nr. 1455/2006 bestemmer:

»1. Uddannelsen er en erhvervsrettet deltidsuddannelse, der udbydes som åben uddannelse af institutioner, der er godkendt hertil af Undervisningsministeriet.

2. Uddannelsen har et omfang svarende til 36 ugers fuldtidsuddannelse, hvoraf de 16 uger er i praktik.

[...]«

17 § 3 i bekendtgørelse nr. 1455/2006 er affattet således:

»1. Institutionen kan give adgang til uddannelsen for ansøgere med en relevant erhvervsuddannelse eller 3 års relevant beskæftigelse.

2. Det er en forudsætning for indskrivning til uddannelsen, at der foreligger en praktikaftale mellem deltageren og en fødevareregion.«

18 § 1 i bekendtgørelse nr. 1649 af 27. december 2013 om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v. (herefter »bekendtgørelse nr. 1649/2013«) bestemmer:

»Bekendtgørelsen omfatter betaling af afgift til finansiering af kontrol m.v., herunder tilsyn, autorisation, registrering, godkendelse, anmeldelse, attestering og undersøgelse i forbindelse med fødevarer, foder, levende dyr og virksomheder samt udstyr og produkter, herunder nonfood produkter og ikke animalske produkter. Endvidere er betaling af afgift til finansiering af bistand i forbindelse med eksport omfattet.«

19 § 3 i bekendtgørelse nr. 1649/2013 bestemmer:

»Virksomheder, som i henhold til fødevarelovgivningen er autoriseret til slagtning, og som ikke er omfattet af § 23, skal betale for Fødevarestyrelsens kontrol i henhold til dette kapitel.«

20 § 4 i bekendtgørelse nr. 1649/2013 er affattet således:

»1. Den i § 3 nævnte betaling beregnes på grundlag af konstaterede direkte og fælles kontrolomkostninger.

2. Direkte kontrolomkostninger på hver enkelt virksomhed omfatter løn m.v. til kontrolpersonalet, samt udgifter til laboratoriemæssig undersøgelse af prøver og administrationsudgifter i forbindelse med kontrollens gennemførelse på den enkelte virksomhed.

[...]

4. Følgende fællesomkostninger fordeles mellem virksomhederne i forhold til deres direkte kontrolomkostninger:

[...]

3) [u]dgifter til og forbundet med kontrolpersonalets deltagelse i efter- og videreuddannelse, herunder uddannelsen til tilsynstekniker for kontrolpersonale, der er ansat med henblik på gennemførelse af uddannelsen.

[...]«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

21 Siden 2000 har alle danske slagterivirksomheder skullet betale gebyrer for kødkontrol, hvorved størrelsen af disse gebyrer skal tage hensyn til udgifter til uddannelse af tilsynsteknikere, som afholdes af Fødevarestyrelsen. Tidligere blev disse udgifter afholdt over forskellige ordninger, hvoraf en af disse bestod i at opføre nævnte udgifter på statsbudgettet som statsudgifter.

22 De personer, der ønsker at gennemføre en uddannelse som tilsynstekniker i fødevaresektoren, ansættes af Fødevarestyrelsen i tidsbestemte ansættelsesforhold som »tilsynsassistenter«. Deres ansættelse er betinget af, at en uddannelse på 36 uger følges. Som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, har tilsynsassistenterne ikke tidligere udført kødkontrol, men skal dog for at få adgang til denne uddannelse dokumentere tre års relevant erhvervserfaring eller en relevant uddannelse såsom slagter,

pølsemager eller tarmrenser. De skal under nævnte uddannelse gennemføre et praktikforløb på et slagteri og derefter bestå en prøve for at kunne opnå ansættelse som tilsynstekniker. De kan derefter tilknyttes de forskellige slagterier til arbejde i kødkontrollen.

23 Det fremgår af de faktiske omstændigheder, som den forelæggende ret har lagt til grund, at de samlede omkostninger til denne uddannelse, herunder løn til de uddannede personer, fordeles mellem slagterierne, herunder de slagterier, hvor der ikke er tilknyttet tilsynsteknikere, eller hvor antallet af tilsynsteknikere er begrænset. Slagterierne er forpligtet til over fællesomkostningerne at betale samtlige udgifter forbundet med uddannelsen af nye tilsynsteknikere, også selv om tilsynsassistenterne ikke består den nødvendige prøve for efterfølgende at blive udpeget som tilsynstekniker. Slagterierne er også forpligtet til at betale for assistenter, som ansættes af Fødevarestyrelsen i egenskab af tilsynsteknikere, der har gennemført uddannelsen, i andre stillinger end i kødkontrollen, eller som tiltræder stillinger uden for Fødevarestyrelsen. Samtlige slagterier er endvidere pligtige at betale for uddannelsen af nye tilsynsteknikere, uanset om disse tilsynsteknikere tilknyttes deres eget slagteri.

24 Den 5. januar 2009 anlagde Kødbranchens Fællesråd, som mandatar for syv danske slagterier, sag med påstand om, at Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri skal anerkende, at hverken udgifterne til uddannelse af personer, som ansættes med henblik på gennemførelse af tilsynsteknikeruddannelsen, eller udgifterne til løn under denne uddannelse kan medregnes i det gebyr, der opkræves til dækning af omkostninger i forbindelse med offentlig kontrol. Sagsøgerne har endvidere nedlagt påstand om tilbagebetaling af eventuelle ulovligt opkrævede gebyrer.

25 Med henblik på at afgøre den sag, den er forelagt, finder den forelæggende ret, at det er nødvendigt at fortolke forordning nr. 882/2004 med henblik på at fastlægge, om løn og udgifter, der er forbundet med uddannelsen af nye tilsynsteknikere, kan tages i betragtning ved beregningen af størrelsen af de gebyrer, der opkræves for kødkontrol.

26 Ifølge den forelæggende ret fremgår det af 32. betragtning til og artikel 26 og artikel 27, stk. 1, i forordning nr. 882/2004, at medlemsstaterne har mulighed for at gebyrfinansiere omkostninger i forbindelse med offentlig kontrol. Det fremgår imidlertid ligeledes af denne forordnings artikel 27, stk. 4, litra a), at udgifterne, som gebyrfinansieres, ikke må være højere end de udgifter, der afholdes af den ansvarlige kompetente myndighed efter de i bilag VI nævnte beregningskriterier.

27 Det er under disse omstændigheder, at Østre Landsret har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 27, stk. 4, litra a), jf. bilag VI, punkt 1 og 2, i forordning nr. 882/2004 fortolkes således, at medlemsstaterne ved fastsættelsen af det gebyr, som opkræves fødevarevirksomhederne, er afskåret fra at medregne udgifter til løn og uddannelse af offentligt ansatte personer, som ansættes med henblik på at gennemføre en uddannelse, der opfylder kravene til »officiel medhjælper«, jf. forordning nr. 854/2004, men som ikke før deres optagelse på uddannelsen og heller ikke under deres uddannelse udfører kødkontrol?«

Om det præjudicielle spørgsmål

28 Med det præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 27, stk. 4, litra a), i og bilag VI, punkt 1 og 2, til forordning nr. 882/2004 skal fortolkes således, at de er til hinder for, at medlemsstaterne ved fastsættelsen af det gebyr til offentlig kontrol, der opkræves hos virksomhederne i fødevaresektoren, medregner udgifter vedrørende løn og uddannelse af personer, som gennemfører den obligatoriske grunduddannelse for officielle medhjælpere, og som hverken før deres optagelse på uddannelsen eller under deres uddannelse udfører kødkontrol.

29 Det bemærkes indledningsvis, at embedsdyrlægerne i henhold til artikel 5, nr. 1) og 4), i forordning nr. 854/2004 og afsnit I og III i bilag I til denne forordning foretager kontrol og inspektion i slagterier, og at de kan bistås af officielle medhjælpere. Det fremgår desuden af kapitel III i afsnit III i nævnte bilag, at slagteriets personale i visse specifikke tilfælde kan gives tilladelse til at fungere som officielle faguddannede medhjælpere.

30 Artikel 27, stk. 1, i forordning nr. 882/2004 bestemmer, at »[m]edlemsstaterne kan opkræve gebyrer eller afgifter for at dække omkostninger i forbindelse med offentlig kontrol«. I denne henseende præciserer artikel 27, stk. 4, litra a), at disse gebyrer »[ikke] må [...] være højere end de udgifter, der afholdes af den ansvarlige kompetente myndighed efter de i bilag VI nævnte beregningskriterier«, hvilket bl.a. vedrører lønninger til personale, der udfører offentlig kontrol, og udgifter til dette personale, herunder »efteruddannelse«.

31 Det skal i denne henseende fastslås, at i modsætning til det af den danske regering anførte overlader artikel 27 i forordning nr. 882/2004 ikke medlemsstaterne et skøn vedrørende de kriterier, der skal lægges til grund for beregningen af gebyrerne.

32 EU-lovgiver har således med det formål at bekæmpe konkurrencefordrejninger vedtaget ensartede regler for offentlig kontrol bl.a. angående de forskellige faktorer, der kan lægges til grund for beregning af gebyrer, som har til formål at dække omkostninger til offentlig kontrol (jf. i denne retning dom Kommissionen mod Tyskland, C-270/07, EU:C:2009:168, præmis 42).

33 I denne sammenhæng fremgår det klart af ordlyden af artikel 27, stk. 4, litra a), i forordning nr. 882/2004, som bemærket i nærværende doms præmis 30, at bilag VI til denne forordning udtømmende omhandler de faktorer, der kan lægges til grund for beregningen af de gebyrer, der er forbundet med den offentlige kontrol, som foretages i slagterierne.

34 Det bemærkes, at sprogversionerne af forordning nr. 882/2004 er forskellige hvad angår de udtryk, der anvendes i dette bilag VI, som fastlægger den kategori af personer, for hvilken omkostningerne kan dækkes af gebyrerne. Denne forordning omhandler således i den tyske version (»des für die amtlichen Kontrollen eingesetzten Personals«) og i den franske (»personnel chargé des contrôles officiels«) det personale, der gennemfører kontrollen, mens forordningen i den engelske version (»staff involved in the official controls«) og den italienske version (»personale partecipante ai controlli ufficiali«) anvender udtryk, der kunne vedrøre en mere udvidet personkreds. Hvad angår den danske version af nævnte forordning angives i punkt 1 i dette bilag, at »lønninger til personale, der udfører offentlig kontrol«, kan finansieres af gebyrer, mens det med udtryk, der har en bredere betydning, i dette bilags punkt 2 angives, at »personaleudgifter i forbindelse med offentlig kontrol« kan finansieres.

35 Den danske regering har i sit indlæg anført, at graden af involvering i kontrollerne ikke beskrives i nogen af sprogversionerne af bilag VI til forordning nr. 882/2004, og den er således af den opfattelse, at forordningen ikke udelukker, at en medlemsstats udgifter til uddannelse af tilsynsteknikere kan gebyrfinansieres, uanset at de omhandlede udgifter ikke anvendes på personer, der aktuelt og direkte udfører kontrollerne.

36 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det følger af Domstolens faste praksis, at den formulering, der er anvendt i en af sprogversionerne af en EU-retlig bestemmelse, ikke kan tjene som eneste grundlag for bestemmelsens fortolkning eller tillægges større betydning end de øvrige sprogversioner. EU-bestemmelserne skal nemlig fortolkes og anvendes ensartet i lyset af de versioner, der er udfærdiget på alle Unionens sprog. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem de forskellige sproglige versioner af en EU-retlig bestemmelse skal den pågældende bestemmelse fortolkes på baggrund af den almindelige opbygning af og formålet med den ordning, som den er led i (dom Axa Belgium, C-494/14, EU:C:2015:692, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).

37 I det foreliggende tilfælde er formålet med forordning nr. 882/2004, som det fremgår af forordningens artikel 1, bl.a. at forebygge eller fjerne risici for mennesker og dyr eller nedbringe dem til et acceptabelt niveau ved gennemførelse af offentlig kontrol. Ifølge forordningens artikel 3 skal medlemsstaterne sikre, at denne kontrol foretages regelmæssigt.

38 Desuden fremgår det af 11. og 32. betragtning til forordning nr. 882/2004, at medlemsstaternes kompetente myndigheder for at varetage deres opgaver korrekt bør have et tilstrækkeligt antal medarbejdere med passende kvalifikationer og erfaringer og derfor bør kunne opkræve gebyrer eller afgifter til dækning af omkostninger i forbindelse med offentlig kontrol.

39 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at mens artikel 26 i forordning nr. 882/2004 fastsætter såvel almindelig beskatning som indførelse af gebyrer eller afgifter med henblik på at finansiere tilrådighedsstillelsen af »det nødvendige personale og andre midler til offentlig kontrol«, omhandler denne forordnings artikel 27 kun gebyrer og afgifter, og artikel 27, stk. 1, tillader kun medlemsstaterne at opkræve gebyrer og afgifter for at »dække omkostninger i forbindelse med offentlig kontrol«. Det følger af det foregående, at gebyrerne kun kan anvendes til at dække de omkostninger, der for medlemsstaterne faktisk følger af gennemførelsen af kontrol i virksomheder i fødevaresektoren, og de har ikke til formål at vælte udgifterne til dette personales grunduddannelse over på virksomhederne i den berørte sektor.

40 Bilag VI til forordning nr. 882/2004, som denne forordnings artikel 27 henviser til, skal herefter fortolkes således, at det udelukkende omhandler lønninger og udgifter til personale, der faktisk deltager i udførelsen af offentlig kontrol.

41 Det skal desuden bemærkes i denne forbindelse, at gennemførelsen af denne kontrol, som bemærket i nærværende doms præmis 29, normalt foretages af embedsdyrlægerne, som kun kan bistås af officielle medhjælpere eller i specifikke tilfælde af slagteriets personale. Det fremgår ikke af nogen bestemmelse i forordning nr. 854/2004, at personer, som gennemfører den obligatoriske grunduddannelse for officielle medhjælpere, under nævnte uddannelse kan deltage i gennemførelsen af offentlig kontrol.

42 Det forelagte spørgsmål skal herefter besvares med, at artikel 27, stk. 4, litra a), i og bilag VI, punkt 1 og 2, til forordning nr. 882/2004 skal fortolkes således, at de er til hinder for, at medlemsstaterne ved fastsættelsen af det gebyr, der opkræves hos virksomhederne i fødevaresektoren, medregner udgifter, der er forbundet med den obligatoriske grunduddannelse for officielle medhjælpere.

Sagens omkostninger

43 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Niende Afdeling) for ret:

Artikel 27, stk. 4, litra a), i og bilag VI, punkt 1 og 2, til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at medlemsstaterne ved fastsættelsen af det gebyr, der opkræves hos virksomhederne i fødevaresektoren, medregner udgifter, der er forbundet med den obligatoriske grunduddannelse for officielle medhjælpere.

Underskrifter